

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 6/2021 - 19 pàgines

Sessió ordinària del dia 18 de març del 2021

El dia 18 de març del 2021, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 24/2021, que és el següent:

Punt Únic: Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 16/2020, del 4 de desembre, de noves mesures excepcionals i urgents per la situació d'emergència sanitària causada per la pandèmia del SARS-CoV-2.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sr. Marc Magallon Font
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sra. Ester Molné Soldevila
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells

M. I. Sr. Roger Padreny Carmona
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sr. Joan Carles Ramos Reboredo
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet

S'ha excusat l'absència dels M. I. Srs. Jordi Font Mariné i Joaquim Miró Castillo i de les M. I. Sres. Judith Salazar Álvarez i Susanna Vela Palomares.

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Gallardo Fernández, ministre de Presidència, Economia i Empresa; Víctor Filloy Franco, ministre d'Afers Socials, Habitatge i Joventut; Verònica Canals Riba, ministra de Turisme; Ester Vilarrubla Escalles, ministra d'Educació i Ensenyament Superior i Judith Pallarés Cortés, ministra de Funció Pública i Simplificació Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.02h)

La Sra. síndica general.

Bona tarda a tothom.

Punt Únic: Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 16/2020, del 4 de desembre, de noves mesures excepcionals i urgents per la situació d'emergència sanitària causada per la pandèmia del SARS-CoV-2.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 24/2021 del 16 de març. Havent requerit el Govern la tramitació d'aquest projecte de llei pel procediment d'extrema urgència i necessitat i havent-se atorgat aquest per la Sindicatura, intervé per part del Govern per defensar el text, segons disposa l'article 113.2 del Reglament del Consell General, el Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Moltes gràcies Sra. síndica.

Passat un any de l'inici d'una de les etapes més complexes de la nostra història, seguim immersos en la lluita contra la pandèmia i totes les seves derivades econòmiques i socials.

Malauradament, em veig obligat a recordar aquest trist aniversari, no pas per fer balanç sinó per fer una constància que després de 12 mesos, el Govern manté com no pot ser de cap altra manera, el seu compromís amb la societat andorrana i amb el seu teixit empresarial.

Totes les fites assolides no són una garantia de futur i la constant evolució de la situació, ja sigui per l'evolució i el comportament epidemiològic del virus o per les decisions dels estats veïns que afecten de manera especial la mobilitat de les persones i especialment l'arribada de turistes al Principat, amb el conseqüent impacte econòmic, obliguen al Govern a repensar i millorar les mesures que fins ara estan en vigor.

Amb aquesta voluntat i aquest esperit, el Govern no ha deixat de mantenir trobades i contactes amb tots i cadascun dels col·lectius, colpejats en major o menor mesura per la crisi econòmica actual.

I en aquest difícil equilibri entre les seves legítimes i sovint justes reivindicacions, la capacitat de l'Estat per fer front a totes les demandes i la defensa de l'interès general, l'Executiu ha cregut oportú i necessari sotmetre a l'aprovació del Consell tot un seguit de modificacions a la Llei 16/2020, aprovada el passat 4 de desembre.

Com vostès ja saben senyores conselleres i senyors consellers, el teixit comercial segueix patint les conseqüències de la manca d'arribada de turistes al nostre país. Un teixit empresarial dimensionat en

nombre de negocis, en recursos humans o en despeses associades a ingressos, per rebre més de 8 milions de visitants al cap de l'any.

En l'actual context i amb un escenari temporal limitat pel propi fet de la imprevisibilitat de la situació econòmica i sanitària, era doncs necessària una pròrroga de les mesures relatives als ajornaments o reduccions de les rendes del lloguer dels locals per a negocis recollides a la llei i en vigor fins al 31 de març d'enguany.

Amb l'esperit que ja he manifestat, es va mantenir una trobada amb els representants de les associacions de comerciants, petits i grans propietaris i la mateixa Cambra de Comerç a fi de copsar els seus neguits i exposar la voluntat del Govern de prorrogar les mesures relatives als lloguers dels locals per a negocis.

La trobada va servir per a què les parts exposessin i escoltessin propostes, algunes contraposades per la pròpia naturalesa dels interessos oposats que legítimament tenen els diferents actors d'aquest sector.

I també, per assolir el consens en alguna de les mesures, no en totes és cert, aquest és el rol que li toca assumir al Govern, que no és altre que plantejar les mesures més ponderades possibles, sabent que no sempre satisfan a les parts, però que sempre es fan en la recerca de l'interès general, i d'aquí se'n desprenen les propostes que conté el text avui presentat.

Una pròrroga temporal de les mesures relatives als lloguers dels locals per a negocis, al mateix moment que s'aplica una modificació del percentatge màxim de descompte fixant-lo al 40% i sempre proporcionalment a la davallada de la xifra de negoci. També la re definició de la documentació a aportar per part del negoci sol·licitant d'una mesura relativa al lloguer per justificar una davallada de la xifra de negoci s'introdueix en aquesta ocasió per oferir major garantia al propietari.

Vull personalment agrair als diferents agents que hi han intervingut en el si de les reunions, la seva empatia i predisposició per trobar solucions el més consensuades possibles, en un moment que tots som conscients de màxima dificultat. Tot i així la voluntat sempre ha estat la de cercar la col·laboració.

Malauradament, altres sectors també estan patint i amb especial incidència, les restriccions de la mobilitat i l'absència de turistes. En aquest cas, parlo de les empreses de gestió d'habitatges d'ús turístic.

És públic i notori que el sector ha tingut el sentiment que no ha estat degudament tractat els darrers mesos. Han estat però, nombrosos els contactes i les reunions amb la voluntat de trobar les solucions escaients a les seves demandes i articular un mecanisme que pogués

ajudar a pal·liar la situació econòmica de les empreses de gestió d'habitatges d'ús turístic. És també amb aquesta finalitat que es promou aquesta modificació de la Llei dels allotjaments turístics amb el text que avui presentem.

Tal i com es va comprometre públicament el Govern i el mateix cap de Govern, en una reunió mantinguda en data 12 de febrer amb representants de diferents associacions del sector de l'hoteleria quan vam anunciar que es trobaria una solució per al sector, les empreses de gestió podran sol·licitar, si aquesta Cambra aprova el text de modificació, una rebaixa de les rendes de lloguer del que són objecte els habitatges que tenen en gestió, en les mateixes condicions en quant a ajornament o reducció que els locals per a negoci i amb la mateixa limitació del 40% en el cas de la reducció dels lloguers.

De forma addicional, aquesta proposta de modificació de la Llei 16/2020 que es presenta avui, introdueix en forma de disposició final una modificació de la disposició addicional e la Llei 16/2017, del 13 de juliol, general de l'allotjament turístic, que eximeix de la necessitat d'un canvi d'ús dels edificis que abans de la data del 4 de maig del 2019 comptaven amb una quantitat d'habitatges destinats a ús turístic superior al 50% de la quota de participació de l'immoble.

Tenint en compte que les seves despeses sovint importants, derivades d'un canvi d'ús recauen en els propietaris dels habitatges destinats a ús turístic, aquesta mesura busca pal·liar la manca d'ingressos d'aquells propietaris no lligats per un contracte d'arrendament a les empreses de gestió però els ingressos dels quals estan directament vinculats als rendiments obtinguts, en forma de comissions.

És evident que la davallada d'activitat del sector ha afectat de manera significativa aquest col·lectiu, que amb la present proposta de modificació de la llei, no es veu obligat a realitzar una despesa derivada del canvi d'ús.

Així amb aquestes dues modificacions avui proposades i relatives al sector de l'allotjament turístic, tant les empreses de gestió com aquells propietaris que reben un percentatge dels ingressos generats pel seu habitatge veuran en part alleugerides les conseqüències econòmiques de la manca d'activitat del sector en el decurs dels darrers mesos.

Per acabar, no podem assegurar que aquest sigui el darrer paquet de mesures que el Govern hagi d'aplicar. En un exercici de realisme, cal tenir present, que si bé ens acostem al que sembla que és l'inici de la fi d'aquest període convuls, els esdeveniments viscuts fins a la data ens indiquen que només la perseverança i l'esforç sostingut ens permetran passar pàgina definitivament.

Fins aleshores, aquest Govern seguirà compromès amb les seves ciutadanes i ciutadans, amb les empreses i els treballadors per compte propi, en un exercici permanent de recerca de solucions fruit del diàleg i en defensa de l'interès general.

Per tot l'exposat, demanaria a la Cambra el recolzament al text tramitat.

Moltíssimes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. ministre.

A continuació iniciem el torn d'intervenció.

Sra. Carine Montaner, consellera general no adscrita.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sra. síndica.

Avui es sotmet a votació la Llei de modificació de la Llei 16/2020, del 4 de desembre, de noves mesures excepcionals i urgents per la situació d'emergència sanitària causada per la pandèmia del SARS-CoV-2.

Tothom en aquesta Cambra és conscient de la situació, que la situació actual és greu i tothom és conscient que no és fàcil gestionar una situació de crisi per un petit país com el nostre, un país turístic.

Tot el que pugui ajudar al teixit empresarial és benvingut.

Sé que l'API, l'Associació de Propietaris de Béns Immobles, va arribar a un acord amb el Govern. Ara bé, volia dir al M. I. Govern que no hem d'oblidar els petits propietaris; no hem de desvestir un Sant per vestir-ne un altre. De fet, demano al Govern de no oblidar els petits propietaris que viuen d'aquestes rendes del lloguer dels locals.

Per acabar, volia encoratjar al Govern a honorar el seu compromís amb la societat andorrana per ajudar el teixit econòmic i social i encoratjar-lo també a fer realitat la diversificació econòmica del nostre país.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. consellera.

Pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents, Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. nunci.

Moltes gràcies Sra. síndica.

No és la primera vegada que des d'aquesta mateixa tribuna em dirigeixo a vostès, senyores i senyors del

Govern, senyores i senyors consellers, mitjans de comunicació i a tota la ciutadania en general, amb un missatge clar, que de lleis ben reflexionades, de lleis ben pensades, des que vostès governen, ben poques.

Vostès legislen tapant forats, a correuita, sense preveure les conseqüències dels textos que han aprovat, sense un full de ruta clar, sense visió... o potser sí, el seu únic horitzó és guanyar el 23, costi el que costi! L'últim ja apagarà la llum.

Senyores i senyors, fa deu anys que governen, no cal que s'excusin més ni amb pandèmia ni sense. Una mostra ben clara és la llei que s'aprovarà avui, una llei de tres articles que m'hi referiré més endavant. Per a vostès, els de la majoria, la pandèmia produïda pel maleït Coronavirus s'acabava el setembre passat, així ho reconeixen en la confecció del pressupost del 2021; a mig d'octubre, ja no ho tenen tan clar. Ens presenten un projecte de llei de noves mesures excepcionals i urgents. Aquest projecte de llei es treballa telemàticament i a 4 de desembre de 2020 s'aprova en aquesta Cambra la Llei 16/2020, fruit d'aquest projecte de llei, la qual es modifica altra vegada el 26 de gener del 2021, i es tornarà a modificar avui per segona vegada.

Vostès preveïen restriccions de mobilitat que aquestes acabarien el 31 de març del 2021. A partir d'aquí, i segons vostès, amb una temporada d'hivern pràcticament perduda hi hauria d'haver la tornada a la normalitat, per dir-ho d'una manera planera.

Al nostre entendre, serà una tornada a la normalitat dura... molt dura, sobretot pel sector turístic i comercial. A la vegada també per tots els sectors de serveis complementaris relacionats amb el turisme, amb el comerç també es trobaran afectats. No podem oblidar que vivim dels vuit o nou milions de turistes que ens visiten i que la manca de gran part d'aquests turistes tindrà un impacte real sobre l'economia molt important. A tall d'exemple, una de les primeres dades que avui surt publicada, és que a desembre del 2019, a desembre del 2020 hi ha hagut una baixada d'assalariats de 5.377 persones... Quants d'aquests i quants d'altres estaran amb ERTO? Quina és la magnitud de la pandèmia? Quina serà la baixada d'ingressos de tots aquests sectors tan importants? Quina serà la baixada de recaptacions de l'IGI? Quina serà la baixada d'ingressos de l'impost de societats? de l'IRPF? Quina baixada hi haurà dels recursos de SOM i de FEDA? Quin serà l'increment de la despesa sanitària per ajudar a la ciutadania i poder combatre amb la pandèmia? Quin nivell de compromisos i endeutament tenim de l'Estat en el seu conjunt? Nosaltres, els consellers de Terçeravia que avui represento, no tenim totes aquestes dades.

Tot sense oblidar danys col·laterals de tots aquests sectors enunciats. Molts dels negocis, molts dels comerços es troben instal·lats en locals de negoci que també són propietat d'empresaris emprenedors, els que han vist reduïdes les seves rentes. Al nostre entendre, cal actuar amb cura explicant la realitat a la ciutadania per dura que sigui sense escarafalls, i sempre amb la màxima legalitat.

No podem oblidar que haurem de destinar tots els esforços per sortir de la crisi econòmica més important a la història moderna d'Andorra; que tots vostès, nosaltres, tota la Cambra haurem de fer mans i mànigues per sortir-ne, per reinventar-nos. A Terçeravia no volem destinar els esforços per resoldre conflictes i malentesos per no legislar diligentment.

La seguretat jurídica és bàsica per un Estat de dret i pensem que està molt al límit. Per dir-ho d'una manera suau sobre la legalitat en la reducció de la renda en els locals de negoci. Així ho reconeix la nostra Constitució, l'article 27.2 diu literalment que: "*Ningú pot ser privat dels seus béns o drets si no és per causa justificada, d'interès públic mitjançant la justa indemnització i d'acord amb el procediment establert per la llei.*" -fi de la cita.

Al nostre entendre, el mecanisme que permet limitar aquest dret és la Llei qualificada d'estats d'alarma i d'emergència. Durant l'estat d'alarma i d'emergència es pot limitar el dret reconegut a l'article 27, per tant, aquesta modificació de projecte de llei ens generava i en genera molts dubtes. Aquesta segona modificació del Projecte de llei de modificació de la Llei 16/2020, preveu a través del seu article 1 la modificació de l'article 46, i es modifica ampliant el termini en la reducció de les rendes dels contractes de lloguer, com ha explicat molt bé el Sr. ministre, fins el 30 d'abril del 2021. El Sr. ministre també ens ha explicat a través dels mitjans de comunicació que si les restriccions de mobilitat dels països veïns continuen, es continuarà modificant la llei fins el juny del 2021.

Per tant, si no anem errats, cada modificació o cada pròrroga que s'efectua en la Llei 16/2020, fem el problema o la pilota més gran.

Fins aquí les reflexions a l'article 1 d'aquest Projecte de llei de modificació de la Llei 16/2020.

D'altra banda, l'article 2 d'aquest Projecte de llei s'addiciona un article, el 46bis, que va estretament lligat amb l'article 46 inicial de la Llei 16/2020.

Article 46bis: "*Reducció de la renda dels habitatges d'ús turístic*" i, en aquest cas, per motivar-ho tal com ens diu el Govern, es constata l'afectació en particular sobre els negocis comercials i les empreses d'habitatges d'ús turístic.

Per tant, l'empresa de gestió d'habitatges d'ús turístic que justifiqui una davallada de la xifra de negoci a l'abril del 2021, podrà sol·licitar una reducció sobre l'import de la renda en relació a la davallada de la xifra de negoci fins al 40%, com ens explicava el ministre.

Senyors de la majoria, ara resulta que ens adonem que els allotjaments turístics també tenen una davallada de la xifra de negoci.

Resulta que ara ens adonem que les empreses de gestió d'habitatges d'ús turístic també han de pagar les rendes d'aquells habitatges que exploten o d'aquelles unitats que exploten.

Unes coses ben rares! Per posar un símil, o per voler-nos fer dubtar o ens volen fer creure si un hotel en règim de lloguer ha de pagar la renda a la propietat de les habitacions que té llogades dins el mateix immoble.

Va en el mateix sentit!

Els hi vull aclarir encara una mica més, però permeti'm que els hi digui que ja n'hi ha prou d'atropellament legislatiu, que ja n'hi ha prou que cada llei que s'aprovi s'aprofiti per modificar-ne una altra, que ja n'hi ha prou que qualsevol excusa és bona per modificar qualsevol llei!

Miri'n, el 17 de gener del 2019 es va aprovar la Llei 3/2019 de mesures urgents relatives a l'habitatge. En aquesta llei es va aprofitar per modificar els apartats 2 i 5 de l'article 32 de la Llei de finances comunals. L'article 32 modificat impost d'erradicació d'activitats comercials, empresarials i professionals, i cito textualment.

32.2: "El fet generador de l'impost és l'exercici d'una activitat comercial, empresarial o professional en el territori d'una parròquia. Són activitats comercials, empresarials o professionals les que impliquen l'ordenació per compte propi de factors de producció materials i humans, o alguns d'aquells amb finalitat d'intervenir en la producció, la realització o la comercialització de béns i serveis. També té la consideració d'activitat comercial, empresarial o professional a l'efecte de l'aplicació d'aquest impost, l'explotació d'habitatges d'ús turístic, tant per persones físiques com persones jurídiques, fins i tot quan no es requereixi la inscripció al registre de comerç, d'acord amb la Llei general d'allotjament turístic.

32.5: Base de tributació: La base de tributació es determina en funció dels metres quadrats de la superfície d'explotació ponderada per un índex de localització."

Per resumir-ho, sé que és tècnic i per fer-ho més entenedor per a la ciutadania, amb aquesta modificació s'estableix que els habitatges d'ús turístics

s'entenen com una activitat econòmica i paguen els impostos d'erradicació com activitats comercials, empresarials i professionals.

Per tant, al nostre entendre, al ser una activitat comercial, ja estan inclosos en les reduccions o les rendes que gaudeixen graciosament els arrendataris imposades pel Govern i a càrrec dels propietaris de les unitats immobiliàries.

Pel que fa referència a l'article 3, ja ens vam pronunciar el dia de la votació de la Llei d'allotjaments turístics. Dit sigui de passada un altre nyap!

Tots aquells estudis o apartaments inferiors a 40 metres quadrats que van ser dissenyats a zones de peu de pista per venir a gaudir de la neu, no aniran mai al mercat habitual i permanent de residència. No és per res, precisament perquè no estan dissenyats ni pensats per aquesta finalitat. Són petits apartaments per cap de setmana o per vacances. Per altra banda, amb l'aprovació de la Llei d'allotjaments turístics del 2017 estan forçant que aquests petits apartaments es quedin també atrapats, que no es puguin llogar ni per pac de setmana o per una setmana sencera.

O potser ho he entès malament Sr. ministre?

Ara ens acaba d'aclarir que només amb la modificació que farem de la llei que només ho podran fer el 50%. Ho faran amb caràcter discrecional. La meitat dels propietaris podran llogar els apartaments turístics i treure'n un rendiment, i l'altra meitat no ho podran fer. Això sí, els propietaris podran venir a esquiar o si són grans el podran tenir tancat.

És a dir, en una finca tenim dos apartaments petits idèntics, i un tindrà un valor i l'altre no. Per què a un li traurem un rendiment i a l'altre no? Això és discrecionalitat.

Ara potser s'entén més allò que els hi deia a l'inici del discurs, que ja n'hi ha prou d'atropellament legislatiu, que ja n'hi ha prou d'intervencionisme. Pensi'n, reflexioni'n, escolti'n. I després d'escoltar, torni'n a reflexionar. I després actuï'n.

Senyores i senyors del Govern, senyores i senyors consellers, ens hi va el país, la seguretat jurídica ens hi va el país. El futur d'Andorra està a les nostres mans.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sra. síndica.

I deixi'm en primer lloc excusar a la companya i consellera Judith Salazar que per motius de salut no pot ser present avui en aquesta sessió del Consell General i és a ella a qui pertocava fer aquesta intervenció, ja que ella, com bé saben els companys consellers i els diferents agents econòmics del país, és la persona que des del nostre grup parlamentari s'ha ocupat de copsar sempre i a tenir un diàleg permanent per entendre quina és la seva realitat i com estan vivint aquests moments difícils de la Covid en els seus negocis i en les seves empreses.

Per tant, en nom seu i recollint, doncs, el que hauria de ser la seva intervenció prevista, faré la intervenció en nom del grup parlamentari per explicar la nostra abstenció al projecte de llei que es proposa avui a debat parlamentari.

En primer lloc i com ja va fer la consellera Salazar en motiu de la llei que avui es modifica, per una qüestió de procediment i de calendari que no és gens menor. Si quan es va aprovar la llei òmnibus que avui es modifica, ja vam dir que els treballs havien començat tard, van començar a l'octubre després d'un estiu en el qual potser hi va haver excessiva eufòria en relació a quin podria ser el futur econòmic del nostre país, i es va acabar de preparar una legislació a correuita just perquè entrés en vigor a principis de gener, al que com és sabut, doncs, va provocar molta inseguretat jurídica i moltes queixes dels sectors econòmics del nostre país, doncs, novament ens trobem amb una modificació, que a menys, pel que fa al nostre grup parlamentari, no vam rebre fins al mateix dilluns d'aquesta setmana. I una legislació que novament entrarà en vigor tot just o pràcticament en el moment en què vencin les previsions del calendari.

Per tant, senyors del Govern, no podem més que dir-los-hi que una vegada més, falta anticipació, falta visió i falta entendre perfectament o molt millor, el que realment està succeint. I entendre que darrera d'aquests projectes de llei hi ha decisions econòmiques importants, decisions econòmiques que no es poden prendre sempre en l'últim minut i en l'últim segon.

Després, també en relació a la insuficiència a les mesures que es proposen, insuficiència des de l'àmbit temporal i insuficiència quant a les reduccions que es plantegen.

Si la consellera Salazar ja parlava que tres mesos era una previsió insuficient, i podríem dir que una vegada més i avui n'és la prova, el temps ens dona la raó, ens podem trobar una vegada més que les previsions temporals d'aquesta llei siguin insuficients. Més quan cal recordar que la reducció dels lloguers no és una

reducció automàtica, sinó que és una reducció vinculada a la reducció de la xifra de negocis i, per tant, que hi ha una realitat econòmica important al darrera d'aquestes reduccions.

I a més recordant que molts negocis, malauradament, aquest hivern han patit reduccions de la seva xifra de negocis en percentatges molt superiors al que han estat les reduccions que han obtingut dels lloguers dels seus locals. Uns lloguers que a vegades representen, a més, una partida molt important dels seus comptes d'exploració.

I ara a més, doncs, aquestes previsions o aquesta reducció es veu en aquest nou projecte de llei reduïdes del que ja hi havia anteriorment.

Celebrem positivament que per fi s'hagi recollit la qüestió dels allotjaments turístics. Una qüestió que, una vegada més, havíem proposat reiteradament ja des de la primera llei òmnibus.

Deia el Sr. ministre que les empreses que treballen amb els allotjaments turístics tenien el sentiment de què no se'ls havia escoltat o que no se'ls havia tractat prou bé.

Home, si em permet jo dic que tenen tota la realitat de què no se'ls ha escoltat i no se'ls ha tractat gens bé al llarg d'aquest període.

Que el greuge comparatiu amb els sectors econòmics amb els quals competeixen és més que evident i notori. I a més que se'ls hi ha donat explicacions que no són certes, perquè se'ls hi havia dit que el que ells volien o que el que ells demanaven, no era possible. I ara trobem una previsió i un redactat del projecte de llei que fa possible allò que havien demanat des d'un primer moment, però que només tindrà afectació pel mes d'abril del 2021. I per tant, per les empreses d'allotjament turístic que es troben en la mateixa situació que molts altres sectors econòmics del nostre país, què ha passat o què se'ls hi ha d'explicar des del març del 2020 fins al març del 2021. Per tant, com deia abans, l'única opció possible és abstenir-nos una vegada més davant d'aquest projecte de llei, però sobretot i el més important en un debat com el d'avui, demanar al Govern major anticipació. No fer les coses sempre a darrera hora, entendre realment el que està passant amb els negocis i les empreses del nostre país, i ser alhora més ambiciosos si realment es vol ajudar i contribuir a la continuïtat dels negocis.

Moltes gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sra. Maria Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sra. síndica.

Dos mesos després d'aprovar la darrera modificació de la Llei de mesures urgents per pal·liar els efectes de la pandèmia que ens ha tocat viure, tornem a sotmetre a aquesta Cambra un nou text legislatiu amb modificacions. La setena modificació, si no vaig errada.

I ens podem preguntar, tal i com ha dit el Sr. Camp si han estat moltes lleis? Efectivament, han estat moltes lleis aprovades, però totes elles han estat necessàries.

La pregunta és: farem més lleis que ajudin a pal·liar la crisi o ens aturarem aquí? Farem les que faci falta Sr. Camp, totes les que faci falta per estar al costat tant de la nostra població com del nostre teixit empresarial.

Perquè, de nou, la llei que avui aprovarem es fonamenta en tres principis que venim defensant des de l'inici de la pandèmia: tres pilars fonamentals en els quals s'ha sustentat la gestió d'aquesta crisi i, per conseqüent, els textos legislatius que hem anat aprovant fins avui.

En primer lloc, l'adaptabilitat.

Ho hem dit moltes vegades, estem vivint una crisi evolutiva i de difícil predicció. Molt canviant des del punt de vista sanitari, però també des del punt de vista econòmic. El nostre teixit productiu està directament afectat i vinculat a les diferents onades i rebrots de la Covid i, evidentment, també com a país som dependents de la situació dels nostres països veïns.

És a dir, si cal canviar la llei per adaptar-nos al moment actual, ho fem. Ens adaptem a les restriccions de mobilitat de França i Catalunya, ens adaptem a com evolucionen el nombre de casos. I ens adaptem a què necessiten, avui i durant el proper mes, les nostres empreses i la nostra població.

Per aquest motiu, i tal i com ha exposat el ministre, modifiquem l'article referent a la reducció de les rendes dels locals per a negocis, adaptant-lo.

Allarguem la possibilitat per als arrendataris d'optar a una carència del lloguer o a una reducció de la renda fins a un màxim del 40%, tot demostrant una davallada de la xifra de negoci.

Evidentment, es tracta de dues opcions que es poden aplicar sense perjudici d'un pacte consentit de comú acord entre les parts, tal i com demanava l'associació de propietaris.

En aquesta llei ens hem situat al context exclusiu del mes d'abril. Tenim una Setmana Santa a tocar amb la incertesa de qui podrà venir i de qui no. I una economia que segueix molt tocada. És doncs a partir d'aquest context, que hem vist totalment necessari

ampliar aquesta mesura per a aquest mes d'abril, ja que el termini, com s'ha dit, expira el 31 de març.

El segon pilar fonamental és el diàleg.

En l'aprovació dels successius textos legislatius, hem fet un treball previ de diàleg amb cadascun dels sectors afectats. Ens hem trobat amb totes les parts, els hem escoltat i els hem tingut en compte per després trobar el punt just i equitatiu. Perquè governar amb responsabilitat és mantenir la balança equilibrada, evitant que es decanti cap a un costat o cap a l'altre.

En la llei que debatem avui introduïm modificacions a les mesures actuals fruit del diàleg amb els propietaris, amb els comerciants i amb el sector dels allotjaments turístics.

En aquest sentit, i també com ho ha indicat el ministre, s'introdueix la possibilitat que les empreses de gestió d'habitatge d'ús turístic, optin també a una carència del lloguer o a una reducció de la renda d'aquests habitatges fins a un 40%. Evidentment també demostrant la corresponent davallada de la xifra de negocis i també doncs sense perjudici d'un pacte consentit de comú acord entre les parts.

També s'aprofita aquest text legislatiu, per incloure una modificació de la Llei d'allotjaments turístics a petició del propi sector, que exonera el canvi d'ús, d'ús residencial a ús hotelier, pels edificis de deu o més habitatges que tenien, abans del mes de maig del 2019, una quantitat d'allotjaments superior al 50% del total de l'edifici.

Un aspecte que de ben segur els permetrà alleugerir la càrrega econòmica que han de suportar.

Finalment, el tercer pilar i el que no ens hem cansat de repetir, ha estat la corresponsabilitat.

Des del minut zero d'aquesta pandèmia tothom ha hagut de fer sacrificis. Ningú ha quedat immune als efectes del virus. I aquesta corresponsabilitat ha quedat plasmada també en les diferents lleis que hem aprovat, amb mesures que, des de l'equilibri, han implicat una responsabilitat i una solidaritat d'empreses, de propietaris, de treballadors, d'autònoms, de la nostra població en general. Han estat, com ja he dit, mesures justes i equitatives.

I partint d'aquest criteri de justícia i tenint en compte, -com ja he mencionat, que aquesta crisi és evolutiva, i ningú sap com anirà-, potser el que era just fa un mes, no ho és ara, i calia ajustar-ho. I si d'aquí un mes cal que tornem a ajustar algun element de la llei, doncs que no quedi cap dubte que així ho farem, ens adaptarem, i estarem a la vora del nostre teixit, productiu i de la població.

Aquesta mesura s'ha pres de manera meditada. Ha portat a un ampli debat dins de la majoria, hem

valorat i hem argumentat i hem sospesat les raons d'aquestes modificacions.

Havíem de buscar una corresponsabilitat compartida. És evident que tots volem evitar que el teixit comercial abaixi persianes, que acomiadi assalariats. I també és evident que els propietaris han fet esforços, molts esforços, i no podem carregar-los amb uns sacrificis més elevats que els que han d'assumir altres col·lectius. I més tenint en compte que hi ha petits propietaris que viuen exclusivament dels seus lloguers.

Convindran tots amb mi, que el que és imprescindible és que cal mantenir la cadena de la nostra economia activa.

Des de la majoria, no tenim inconvenient en explicar que fem canvis a les lleis que nosaltres mateixos hem impulsat i defensat: Perquè escoltem, i ens adaptem, i ens continuarem adaptant.

Perquè ho fem amb el ple convenciment que el que fem és millorar-les. I perquè ho fem amb l'objectiu final d'ajudar, de donar un impuls perquè tothom pugui tirar endavant malgrat les circumstàncies.

I torno a repetir, si d'aquí un mes hem de tornar a canviar la llei, la canviarem, sigui perquè la situació millora, o sigui perquè no s'han aixecat les restriccions als països veïns.

Però per això encara ens queda temps. Anem pas a pas i aprovem avui la llei que permet seguir tirar endavant i estar al costat tant de les nostres empreses, dels nostres propietaris, dels nostres treballadors i de la nostra població.

Per tot l'exposat, els grups parlamentaris de la majoria donarem suport al projecte de llei.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Martisella.

El Govern desitja intervenir...

Sr. Gallardo.

És optatiu, com vostè vulgui.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sra. síndica.

En primer lloc no ho he fet en la meua primera intervenció, però voldria agrair independentment del sentit del vot perquè no pot ser d'una altra manera, doncs això correspon a cada grup parlamentari, però sí que voldria agrair la cintura política i la predisposició doncs perquè aquest text es pogués trametre per la via de l'extrema urgència i necessitat,

perquè és una extrema urgència i necessitat, i crec que això ningú ho pot discutir.

De les diferents intervencions, evidentment començaré pel final agraint el suport dels grups de la majoria davant d'una evident necessitat, i ho lligo també doncs amb el sentit dels comentaris que han manifestat els diferents grups parlamentaris en relació sobretot a la manca de visió o la necessitat d'avançar-nos.

En primer lloc, el Sr. Camp, podria dir doncs que és recurrent al llibre d'estil, aprofita qualsevol intervenció, qualsevol tramitació de llei per parlar d'improvisació, manca de previsió, dona a entendre que sovint es voreja la constitucionalitat dels textos, atropellament legislatiu -vull dir que això és el manual de per si, doncs, així ho posem en qualsevol intervenció...-, però sí que és veritat que independentment d'aquests comentaris i aquestes opinions que evidentment no es poden discutir, no les comparteixo però si vostès tenen aquesta sensació no les podré fer canviar. El que sí que és difícil és que ens demanin el que és impossible. Vostès ens demanen previsió sobre el què passarà... És que això no ho sap ningú, Sr. Camp. Què més voldria el Govern, seria l'únic Govern al món pràcticament, que seria capaç de dir quan finalitzarà, per exemple, aquesta pandèmia... Això no ho pot contestar ningú, Sr. Camp. Què més voldríem! Vostè pensa que si fóssim capaços de fixar una data en la qual estiguéssim convençuts de què podria acabar la pandèmia no ho diríem i ho anunciaríem, i treballaríem en aquest escenari? Però és que no és una incapacitat d'aquest Govern com sovint sembla que volen fer entendre des de l'oposició, és que és una incapacitat i una impossibilitat de qualsevol Govern, però és que també crec que de qualsevol polític, dels experts sanitaris, dels experts economistes que fan previsions de quan pot acabar aquesta crisi econòmica, però ningú dona una data del cert. Podem fer estimacions, podem fer previsions que és el que fem, i sobre aquests escenaris intentem treballar no sempre al gust de tothom i segurament moltes vegades podem fer les coses millor, això ja ho entenem i ho acceptem. Però no ens demanin el que pràcticament és impossible.

Podrem pensar, podrem fixar que amb la campanya de vacunació podem estar més a prop de la fi de la crisi sanitària i econòmica, crec que sí. Una data concreta? Això no es pot donar, però no es pot donar ara, no es podia donar fa un any quan es va decretar el confinament perquè crec, dels que estem en aquesta Cambra -i no crec que ningú gosés dir-ho- ara és més fàcil, un any després, poder dir que en aquell moment que es va decretar el confinament tothom sabia que això duraria com a mínim un any. Crec que això seria injust dir-ho. Quan va començar la crisi, quan va

començar aquesta pandèmia, tots pensàvem que seria segurament, ho desitjàvem també -i això n'estic convençut- que seria més curta del que està sent.

I al final, el que toca és allà on vostè diu "improvisació", allà on vostè diu "manca de previsió", jo diria "capacitat de reacció", que és el que el Govern té, que és el que el parlament està tenint no només des de les files de la majoria sinó des de tot el parlament, amb aquesta flexibilitat i aquesta agilitat que són capaços de tenir quan sobre la marxa i davant d'escenaris canviants doncs, han d'impulsar projectes de llei que en alguns casos es tramiten per extrema urgència i necessitat amb l'absència de debat que sovint això comporta -això jo ho reconec- i amb la dificultat que això suposa sobretot en algun moment en què els debats s'han hagut de fer fins i tot telemàticament, ja hi estic d'acord, però tot i així ho han fet, ho han fet plegats, ho han portat al Ple i després cadascú evidentment ha defensat, ha aportat, ha criticat el que ha calgut.

Però crec que no es poden demanar coses que són difícils i que ningú està aconseguint. I sobretot la crítica sempre ha de ser-hi, la crítica és el que ens fa avançar a tots però crec que ha d'haver-hi crítica i proposta, no s'hi val només que hi hagi crítica. Hem de recollir la crítica, així ho fem, intentem sempre transformar aquesta crítica en elements de millora però també calen propostes, propostes per potser aconseguir allò que vostès ens demanen i que nosaltres sols no ho estem sabent fer, o ho estem sabent trobar però, insisteixo, no és una qüestió només atribuïble, si em permet, només al Govern d'Andorra. Crec que és una dificultat a la que s'estan enfrontant tots els governs, no només el d'Andorra.

Després també... -i aquesta resposta sobre els allotjaments turístics la lligaria també amb la intervenció del Sr. Pere López-, no és que el Govern hagi descobert ara que el sector turístic està en una situació de dificultat... Això el Govern no ho ha descobert ara, ni ens hem aixecat un dia i ens hem il·luminat i hem deduït que el sector dels allotjaments turístics està en una situació de dificultat. Això ho hem reconegut des del primer moment, el que passa és que hem tingut la valentia, -a diferència del que explica el Sr. López, que no és que no els haguem explicat, és que els hem explicat-, que amb els elements jurídics que tenia el Govern a la mà no es podia fer una assimilació del que era un allotjament destinat a l'ús turístic o un local comercial. I això els hem explicat al sector. Això és una resposta molt dura pel sector perquè no és la resposta que ells volien sentir, però se'ls hi ha dit Sr. López, no és que no se'ls hi hagi dit, se'ls ha explicat. Per tant, se'ls ha escoltat, se'ls ha dit la duresa i la crueltat de la resposta perquè com a Govern responsable toca dir-ho, però se'ls ha

explicat i se'ls ha dit. Què és el que ha canviat ara? Insisteixo, no és que el Govern s'hagi il·luminat i de la nit al dia haguem trobat la fórmula màgica o haguem realitzat de què ara sí es pot fer aquesta assimilació. Doncs, hi han hagut elements jurídics i no només per part del Gabinet Jurídic del Govern sinó precedents d'elements a la justícia que ens permeten fer aquesta assimilació, i que ens permeten fer aquesta assimilació que en el seu moment no es podia fer. Però, és que no és que no es volgués, és que no es podia perquè a més a més... a més a més... Escolti! Jo podria entendre aquests dubtes que vostès intenten llençar si l'ajut que és destinat al sector dels allotjaments turístics depengués de l'Estat. És a dir, si el descompte que s'ha d'aplicar als allotjaments turístics l'hagués de pagar l'Estat es podria entendre que el Govern no ho ha volgut fer perquè així el Govern no ha hagut de fer front a aquesta ajuda, però és que no és pas l'Estat que ho ha de fer, és la propietat. Per tant, si hem estat capaços des de l'inici de demanar aquest sacrifici als propietaris i aquesta corresponsabilitat a l'hora d'intentar ajudar com superar plegats aquesta crisi, a l'Estat no li hagués costat res fer-ho també pels allotjaments turístics perquè aquests descomptes sobre els lloguers no recauen sobre el Govern, ni sobre els pressupostos del Govern, ni sobre els pressupostos de l'Estat i, és a dir, dels comuns tampoc. Recauen sobre els propietaris.

Per tant, el Govern no és que no ho volgués fer per fer-se cap estalvi, insisteixo, el Govern amb elements jurídics a la mà en el moment en què es va trametre per primera vegada la llei i ja en aquell moment el sector va demanar aquesta assimilació, es va explicar el perquè. A ningú li agrada donar notícies en aquest sentit però, insisteixo, com a mínim aquest Govern de coalició entén que s'ha de ser responsable, que s'ha de ser honest i que s'han d'explicar les coses com toquin tot i que de vegades siguin notícies o respostes que no vagin en el sentit que el col·lectiu esperaria.

Per tant, insisteixo, no és una qüestió que haguem descobert avui o ens haguem aixecat i haguem realitzat el sector turístic perquè estava en una situació de davallada de la xifra de negoci perquè ningú millor que el Govern, estic convençut que som els que més ens hem reunit amb tots els agents, perquè és la nostra obligació també, però som els que més ens hem reunit també començant amb la ministra de Turisme, el secretari d'Estat d'Economia, el ministre d'Economia, el cap de Govern... S'han fet moltíssimes reunions. Ara bé, sempre s'ha pogut donar resposta positiva cosa que sí s'ha aconseguit amb aquest text si finalment supera la votació, com sembla que així serà.

Jo em quedaria amb el fet que una vegada més, encara que sigui potser haurem de veure al final el resultat però sobretot gràcies al vot de la majoria són capaços

de donar una resposta a una necessitat concreta que sorgeix, que tenim la capacitat de reacció i que, sobretot, representa una ajuda al teixit productiu, al teixit empresarial i indirectament també als treballadors a poder mantenir aquesta situació, o poder afrontar aquesta situació.

I només per acabar, ja que el Sr. López demanava que fóssim més ambiciosos a l'hora d'ajudar al teixit empresarial.

Sr. López, 50.000 prestacions d'assalariats fins a la data d'avui; 10.000 prestacions a treballadors per compte propi, 45 milions destinats a ERTOS, 670.000 ajudes directes al lloguer -en aquest cas, sí de l'Estat-, i 2 programes de crèdits tous avalats pel Govern: un de 130 milions que es va esgotar i un altre que està obert encara a disposició de les empreses que ho necessitin.

Sempre es pot fer més... Sempre! Aquesta ha estat una de les màximes d'aquest Govern. Sempre es pot fer més i millor. Però no es pot dir que no hem estat, com a mínim, atents i emetents per donar resposta a aquesta crisi i per acompanyar el teixit productiu d'aquest país, i quan diem teixit productiu hi ha els treballadors per compte propi, els assalariats, les empreses, i agrair també la col·laboració i la implicació dels propietaris d'aquest país.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Altres intervencions...

Sra. Montaner desitja intervenir...

Pel Grup Parlamentari Terceravia+ Unió Laureadiana +Independents, Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Intentaré respondre als companys de la majoria que m'han respost, tant a la consellera Maria Martisella com al Sr. ministre.

Miri, vostès sempre ens han demanat que els hi donem més flexibilitat i que els dotem de més marge de maniobra, i de més mecanismes de control per ajudar a tot el teixit empresarial. Nosaltres no hi hem votat mai en contra, sempre hem entès que en una situació excepcional calen mesures excepcionals.

I quan deia l'atropellament legislatiu, no ho deia precisament per totes les normatives i totes les lleis i tot el que estem legislant pel tema de la pandèmia, sinó per totes les altres lleis que potser no venen al cas i que hauríem destinat tots els esforços, primer a

cobrir tot el tema sanitari, i segon a cobrir tot el tema econòmic.

No es confonguin, per aquí va l'atropellament. I vostès ho saben! I ara tenim un paquet de lleis importants i moltes, poc o res a veure tenen amb la sortida de la crisi que ens afecta. Són lleis per anar a lluir, i aquestes potser ara no toquen. Toquen lleis que arribin a la ciutadania i que ens facin sortir d'aquest atzucac econòmic en què ens trobem.

Intentaré... miri, Sr. ministre, vostè m'està dient que hem de fer propostes. I tant que n'hem fet de propostes i força. Miri, des del primer dia li hem dit i ens hem ficat al seu costat, al costat del Govern, no solament al seu costat, al costat de tot el Govern, tant jo com el president del meu partit com la resta de membres, hem dit que cal actuar en sanitat, en finançament, en política econòmica, així també com en relacions amb l'exterior.

Els hi hem dit que per mentre la comunitat científica no ens pugui proporcionar la medicina adequada, la vacuna, que ara la comencem a tenir, però que també se'n ha interromput i tampoc entenem, doncs, sabent que hi ha dificultats per totes les bandes, però segur que també podem esforçar-nos més i treure'n més per parar tot això. Només hi ha tot el tema dels pal·liatius.

Els hi hem dit que ens cal una bossa de diners. Els hi hem dit que ens cal una bossa de diners amb l'Estat com a pal de paller, amb els deures fets, anant a veure al nostre copríncep, demanant el que ens cal, i a través de l'acord de cooperació, tenir aquella bossa de diners que ens permeti aturar aquest sotrac.

A part d'això, vostè sap que els hi hem presentat diverses opcions i diverses propostes per col·laborar. Per tant, doncs, no em digui que no hem proposat coses. N'hem proposat!

Miri, l'allotjament turístic, vostè sap que mentre treballàvem telemàticament, se'ls hi va demanar quina seria la definició o quins serien els criteris que se seguirien perquè una persona, doncs, depèn de l'activitat que fes a la unitat immobiliària, que pagués la renda, quins drets podria tenir?

I vostès van respondre que aplicarien la definició per la qual estava inscrita aquella unitat immobiliària. Això ho van dir vostès o els seus serveis, no ho recordo, era telemàticament. Sí que recordo la pregunta, li podria dir fins i tot el dia que li vaig fer la pregunta si busqués els apunts, i aquesta és la realitat.

Per tant, amb la modificació de la llei que es va fer que abans he fet referència a la modificació de la Llei de finances comunals, queda ben clar que amb la modificació d'aquella llei, amb aquesta modificació, s'estableix que els habitatges d'ús turístic s'entenen com una activitat econòmica i paguen els impostos

d'erradicació com activitats comercials, empresarials i professionals.

Sinó digui'm vostè com és que tots els comuns des que hi ha aquesta llei estan pagant un registre de comerç pels metres que estan ocupant d'aquella activitat. Per això nosaltres ho vam entendre així. Per això ara ens estranya que vostès ho portin aquí. Per res més!

Atropellament! Li parlaré de l'atropellament amb el tema dels habitatges d'ús turístic. Li he dit ben clar. Els uns el podran ficar al mercat de lloguer d'ús turístic i els altres no! Aquells edificis que hi ha a peu de pistes, que fan menys de 40 metres quadrats, vostè creu que hi aniran a viure famílies com a residència habitual i permanent? No! Cap ni un! Per què la meitat el podran destinar a ús turístic i per què l'altra meitat no? Perquè vam fer una llei d'allotjament turístic. Per cap més motiu! Altra cosa és si ens agrada, si no ens agrada o si es van seguir les pressions d'alguns altres sectors! Aquest és un altre tema.

Per tant, són les reflexions que li he volgut fer i sempre hem anat estenent la mà Sr. ministre.

Miri, i ja per acabar, permeti'm que l'economia no es decreta, que hem de ficar els mecanismes necessaris, però que el mercat, en definitiva, és el mercat perquè sinó d'inversió no en tindrem.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Sr. Gallardo, avui estem amb un projecte d'extrema urgència i necessitat no pas perquè hi hagi una extrema urgència i necessitat, sinó per la seva -i li torno a repetir- per la seva manca d'anticipació i per la seva manca de previsió.

Quan es discutia a la llei que estem ara modificant, en el si de la comissió i com a mínim des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, en referència a la reducció dels lloguers, es va plantejar un termini de sis mesos. Vostès no van voler. Vostès es van tancar amb un termini de tres mesos. I per tant, la seva manca d'anticipació, la seva poca visió del que està succeint, ens aboca ara a mitjans de març a fer una modificació que si s'hagués previst d'una altra manera, doncs, avui no seria necessària.

I com sempre se'ls hi tira el temps a sobre i, evidentment, no hi ha ni tan sols la possibilitat de fer un treball parlamentari normal sobre aquest projecte

de llei perquè vostès l'entren amb una extrema urgència, perquè és clar, sinó arribarà el primer d'abril i no hi haurà una previsió al respecte d'aquesta qüestió.

I a demés li torno a repetir que les previsions de sis mesos eren previsions obertes. És a dir, no és una reducció automàtica del lloguer, és una reducció que pot quedar oberta si hi ha reducció important de l'activitat econòmica, dona reducció al lloguer i si no hi és, doncs, no dona reducció al lloguer.

Però el que vostès estan fent és improvisar, reaccionar a última hora, negar-se a l'evidència i anar fent aquests pedaços legislatius que vostès van fent.

Ens deia vostè, ens feia un discurs que ningú podia preveure quan durarà aquesta crisi, que ningú sap ben bé quan durarà i quan s'acabarà. El que ningú crec que hagi fet és el que van fer vostès el mes d'octubre que és adonar-se que una sèrie de previsions que seran molt lluny de complir-se. El pressupost del Govern per a l'any 2021 preveia, doncs, que els ingressos serien un 5% inferiors a l'any 2019. Una temporada que va ser a demés excel·lent a nivell econòmic.

Això ens hauria de preocupar. Ja hi haurà temps per parlar-ne. Va haver-hi temps a parlar-ne tant a l'esmena a la totalitat del pressupost com a la votació final del projecte de llei de pressupost. No se'ls hi pot dir de cap manera que tinguin una capacitat d'anticipació, que entenguessin bé que és el que podia arribar en aquest hivern o com a mínim quins escenaris podia haver-hi. Vostès preveien un 5% menys, preveien un hivern pràcticament normal, un hivern ple d'esquiadors, un hivern amb els hotels plens. És un 5% menys amb el total de l'any que l'any 2019. Aquesta era la previsió amb la que el Govern es va presentar en aquesta Cambra amb el projecte de pressupost. Aquest era el seu escenari. Un escenari d'una normalitat turística, d'una arribada d'esquiadors, i la realitat doncs ha estat una altra, i evidentment no els podem pas felicitar. No pensarà que encara els felicitem quan els hi vam dir que no estaven fent els números de manera realista i que no estaven anticipant allò que estava succeint.

I finalment el tema dels allotjaments. Home si han tardat un any a trobar la fórmula jurídica per donar cobertura a la demanda d'allotjaments turístics, si jo tingués una empresa d'allotjaments turístics, estaria realment molt enfadat amb el Govern. És a dir si vostè el que li diu és que: "no hem trobat el redactat del projecte de llei, i ara hem trobat una fórmula per donar cobertura."

Durant tot aquest any, les empreses que tenen llogats edificis sencers o que tenen llogats allotjaments per llogar, doncs han vist com ni podien llogar-los, perquè no venien turistes, però sí que alhora havien de pagar

cada mes el rebut del lloguer al propietari d'aquells immobles o d'aquells allotjaments turístics.

Per tant, vagi vostè amb ells i expliqui'ls-ho, i si la incapacitat del Govern és aquesta que no és capaç de trobar un redactat en un any, doncs ens hauria de preocupar molt a tots plegats.

Un breu comentari del que ha comentat la Sra. Martisella, que ha intentat fer un ús, jo diria que abusi del terme equilibri, i dels equilibris del projecte de llei, i dels projectes de llei, quan justament el que tot sovint generen són sovint molt importants i grans desequilibris. Desequilibris com els dels allotjaments turístics per una banda. Unes empreses que han estat literalment abandonades durant un any. Desequilibris quan si alguns negocis que veuen reduïda la seva xifra en un 80 o en un 90%, n'hi ha d'altres que només el redueixen en un 50 o ara en un 40%. Això al meu entendre no són equilibris Sra. Martisella. Si hi ha corresponsabilitats, si tots hem de fer front a les despeses de la crisi, doncs ho haurem de fer amb uns percentatges que siguin més similars. I encara que no és objecte del debat d'avui, però també podríem recuperar desequilibris amb els temes dels subministraments, o amb el tema de la moratòria bancària. Una moratòria bancària que al no regular-se per llei, doncs aquells que han tingut més força, sembla ser que l'han obtingut de les entitats bancàries i que en canvi no l'han pogut obtenir molts petits negocis i comerços. Això al nostre entendre no és equilibri, sinó que són desequilibris i desigualtats.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. López.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sra. Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sra. síndica.

Només voldria contestar al Sr. Camp i al Sr. López.

Al Sr. Camp, només en relació al que ha volgut contextualitzar la situació excepcional de les mesures. És a dir tot el reguitzell de lleis o de modificacions que ens ha dit, no competien doncs les lleis referides que hem adoptat durant la pandèmia, sinó tot el reguitzell de lleis. És cert que li agafó l'expressió ara, "potser no venen a cuento", però parlem-ne, no hi ha cap problema. Ens assentem i parlem, però avui crec que és important debatre la llei que tenim sobre la taula. Més endavant parlarem de les lleis que vostè vulgui, ens assentem tots plegats i parlem Sr. Camp, no hi ha problema. Avui és aquesta llei la que debatem, i crec que ens hem de centrar amb aquesta llei.

I després només al Sr. López, pel que fa al punt que ha dit ara, l'equilibri, que ha dit que des d'aquest Govern s'ha abandonat a les empreses. Els ERTOS, les ajudes directes als autònoms, les ajudes, les rebaixes de FEDA, d'Andorra Telecom, les rebaixes dels lloguers, les carències hipotecàries. Crec que això que li dic, hem sumat amb totes les xifres que ha donat el ministre Gallardo, s'ha estat al costat del teixit empresarial.

Ja ho ha dit el Sr. Gallardo, potser es podia haver fet de més, evidentment, però tenim el que tenim. Tenim els recursos que tenim i no són il·limitats.

També està molt bé el que vostè sempre diu, doncs que segurament han causat desequilibris, que aquestes mesures no eren suficients. Quines mesures hagués proposat vostè Sr. López? Que Govern pagui tot? Sempre? Que Govern assumeixi tots els lloguers? Assumeixi el 100% dels salaris? Assumeixi totes les ajudes als subministraments FEDA i Andorra Telecom?

Quan dic equilibri és aquest punt Sr. López, i la responsabilitat que té el Govern és trobar aquests equilibris.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sra. Martisella.

El Govern desitja intervenir...

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sra. síndica.

El fil del que comentava la consellera Martisella i a la vista doncs que el Sr. López no ha fet cap comentari sobre el recolzament o l'acompanyament que s'ha intentat fer al teixit productiu. No sé si li sembla poc, li sembla molt, li sembla correcte, però el que és evident i ho lligo també amb la intervenció del Sr. Camp, que parla doncs com a solució d'anar a buscar, demanar una bossa de diners. Si en el cas que la solució que proposés també el Partit Socialdemòcrata, fos fer més del que s'ha fet, que és molt legítim, no ho qüestiono, la pregunta és: com es retorna això i com es paga això? Perquè aquesta bossa de diners que ens poden donar, que vostès demanen que anem a buscar, s'haurà de retornar, en algun moment o altre s'haurà de retornar perquè no ens la donaran gratis. Llavors com ho tornem això? Augmentem la pressió fiscal? Aquí potser el Partit Socialdemòcrata està d'acord. Dubto molt que Terceravia ho estigui, per exemple. Aquesta és una de les solucions a aconseguir aquesta bossa de diners que alhora potser ens ha de permetre per intentar lligar el que diuen els dos grups

parlamentaris, per intentar donar més ajut econòmic a la vista de què alguns els hi semblí insuficient o del tot insuficient el que l'Estat està intentant fer.

L'Estat el que ha d'intentar fer és no endeutar-se més del que pot suportar. Si podem aconseguir ajuda externa o finançament extern, ja ens arribarà. I aquesta via ho ha explicat el ministre Jover, s'hi està treballant des del primer moment, el que passa és que aquesta via no és immediata. I el que no podem fer és quedar-nos de braços creuats, i per tant, comptem amb els recursos i la capacitat que té l'Estat. Un recorregut pel que fa a l'endeutament, i per això doncs s'han pogut posar en marxa els programes que s'han posat en marxa, l'acompanyament que s'ha fet i una previsió... això que diuen que no tenim, de què aquests recursos o aquesta capacitat ens duri el màxim de temps possible, i no gastar-ho tot en el primer tram de la pandèmia. Perquè com que ningú sap quan de temps durarà la pandèmia, i quan de temps trigarem, si és que ens arriba finançament extern, el que no podem fer és ser uns mal gestors, gastar-ho tot.

Imagini'n vostès si haguéssim gastat tots els recursos i tota la capacitat de l'Estat durant el 2020. Perquè per molt que ara digui el Sr. López, que som poc previsors, i que comptàvem que l'hivern seria un hivern fantàstic amb ple d'esquiadors, és molt fàcil dir ara que era molt més que evident que a l'hivern seria un hivern com el que ha passat. Com segurament s'atreviran a dir, cosa que nosaltres reconeixem que no, però potser el Sr. López sí, serà capaç de dir que ell ja preveia que l'estiu passat fos un estiu tan bo comercialment com el que vam tenir. Segurament el Sr. López amb les seves capacitats d'anticipació és capaç de dir que així seria.

Nosaltres humilment reconeixem que va ser un estiu per sobre de les expectatives i ens n'alegrem d'això, i és una molt bona notícia, un millor estiu per sobre de les expectatives que el Govern, i que crec que el propi teixit empresarial i comercial i turístic esperava. I aquesta previsió que s'havia traslladat fins el mes d'octubre, canvia i no canvia per la situació sanitària del país. És que diguem-ho tot, són per factors externs del país. Canvia en el moment en què es limita la mobilitat, i no per qüestions sanitàries tampoc del país, sinó per qüestions sanitàries alienes a Andorra, i decisions internes als estats veïns.

Per tant, ens agradi o no ens agradi, aquesta és la nostra debilitat, que qualsevol decisió dels estats veïns ens afecta directament.

Si la situació sanitària s'hagués mantingut tal com es va mantenir als mesos d'estiu, doncs segurament la fotografia de l'hivern hagués estat una altra. No ha estat així, i l'Estat ha intentat i continuarà intentant donar resposta a la situació, esperant si és necessari

per una capacitat de reacció, al màxim que sigui possible, en l'últim moment, però no per improvisació, com volen vostès fer entendre, sinó també per una qüestió d'equitat. Perquè sempre hem parlat que aquesta crisi s'ha de gestionar i s'ha de contribuir des de la corresponsabilitat. I clar que podem posar mesures a sis mesos, a dotze mesos, sobretot aquelles que no depenen de l'Estat, les que no tenen un impacte directe en les finances de l'Estat. Els descomptes sobre els allotjaments turístics que es fan ara o dels locals comercials no són a càrrec dels pressupostos de l'Estat, per tant, seria molt fàcil posar quatre anys que potser és el que demana el Sr. López perquè almenys seran quatre anys el que triga la crisi a estabilitzar-se i a tenir una activitat més o menys normal com la que teníem abans de la crisi. Però, és que almenys aquest Govern entén que no pot fer això. I preferim sentir-nos avui que ens diguin que legislem a cop d'improvisació però que això ens permeti fer una resposta molt més adaptada i molt més equitativa a la situació, -com a mínim la d'avui, i si és necessari tornar-ho a plantejar- que no prendre decisions que són molt fàcils de plantejar des de la majoria... perdó, des de l'oposició però segurament quan un ocupa el lloc de responsabilitat de la majoria i ha de buscar la ponderació, l'equitat i l'interès general doncs, ha de contemplar el que defensen legítimament les dos parts però que sovint són interessos oposats com els he intentat explicar en la reunió que vam tenir amb propietaris i teixit comercial, els interessos en alguns punts eren clarament oposats.

A qui ha de defensar el Govern? O de part de qui s'ha de posar el Govern? Dels uns i abandonar els altres o a la inversa? El Govern, almenys ho hem entès així, ha d'intentar trobar el punt d'equilibri, un punt d'equilibri que sovint no és satisfactori per cap de les parts al cent per cent, però sí que permet com a mínim aquest punt d'equitat que nosaltres entenem que l'Estat ha de tenir.

És cert el que deia el Sr. Camp, sempre que hem portat mesures relacionades amb la crisi hem tingut el recolzament, vostè ho ha especificat, quan parlàvem d'atropellament legislatiu doncs, jo he donat per fet que també es referia a aquest i, per tant, per això li deia que sovint ho utilitza però sí que alhora diu: "No, és que és clar, hi ha d'altres lleis que estan a tràmit parlamentari i que ara no serien necessàries", i jo li diria: "Sr. Camp, la crisi no ens pot aturar. La pandèmia no ens pot tetanitzar i no ens pot, malgrat ens ocupa molta part de la gestió del Govern, començant pel cap de Govern i fins a l'últim dels ministres, i tots els equips, i comandaments, i secretaris d'Estat, però no ens té aturats, no ens té paralitzats i focalitzats només amb el tema de la pandèmia perquè el dia que s'acabi aquesta pandèmia el temps que ha passat no el recuperarem". I el que no

s'hagi fet i tots aquells, de vegades, projectes de llei que sovint -he discutit jo amb vostè i hem intentat comentar- que han de servir, per exemple, per un dels objectius no només d'aquest Govern sinó de país com és -i feia esment la Sra. Montaner- la diversificació econòmica, doncs, és que els hem de continuar treballant i no al ritme que voldríem, encara ens agradaria anar més de pressa, però per exemple un dels projectes de llei que hem entrat a tràmit parlamentari, malgrat la situació de pandèmia sanitària és justament amb aquest objectiu d'assolir la diversificació econòmica que vostès també ens reclamen.

Per tant, si només ens centrem en la gestió de la crisi sanitària i no tenim una vista posada també en projectes executius o legislatius que ens han d'ajudar a anar recuperant la nostra activitat econòmica i, a més a més, a intentar afrontar amb més garanties la diversificació econòmica doncs, ens haurà passat el tren, ens haurà passat la legislatura, podem dir que vam afrontar plegats, millor o pitjor, la gestió de la crisi sanitària però, no haurem fet res més durant aquesta crisi i, com a mínim, doncs començant pel cap de Govern que ens ha demanat evidentment atenció màxima i prioritat en gestió de la crisi, però alhora continuar també amb aquells projectes que poden ajudar-nos a la recuperació econòmica i la diversificació econòmica, doncs per això el Govern i els grups de la majoria entenc que també continuïn treballant amb projectes legislatius que han de servir per assolir aquest objectiu. Simplement era això.

Jo crec que malgrat la gestió de la crisi hem de continuar aquesta línia paral·lela perquè la mateixa realitat ens ho demana i és que, a més a més, si vostè mira els altres països estan fent el mateix. No hi ha cap país que estigui només exclusivament gestionant la crisi sanitària. Perquè, això tard o d'hora, nosaltres no ho sabem, potser alguns ho saben. Nosaltres no sabem quan acabarà, podem tenir escenaris de quan pot acabar, però el que és evident és que aquest temps també s'ha d'aprofitar per impulsar.

I per últim només, referent als allotjaments turístics. Jo, és que el Sr. López té aquest mal hàbit -permeti'm que li digui així-, de vegades, de posar en boca dels altres parlamentaris o en aquest cas de ministres, coses que no s'han dit. Jo no he dit que han descobert ara l'argument jurídic, jo no li he parlat pas d'argument jurídic. Li he dit que tenim els elements necessaris que, a més a més, es desprenen de la Batllia que ens permeten ara doncs fer aquest pas, i inicialment -i això també de resposta pel Sr. Camp-, el perquè no es podia fer jurídicament l'assimilació dels allotjaments turístics a locals comercials -i vostè Sr. López ho sap perquè ha estat ministre que quan es tramita un projecte de llei es passa pel Gabinet Jurídic

i tenim l'informe jurídic que era clar en aquest sentit que ens deia que un allotjament turístic no pot ser assimilable a un local comercial i que, per tant, com a local comercial no es podia aplicar aquest descompte... no es podia. Ara, hi han hagut elements que se'n desprenen d'alguna sentència de la Batllia que ens permet -i van en la línia del que apuntava el Sr. Camp-, jo li tinc molt d'afecte al Sr. Camp, li tinc a més a més una alta consideració però, malgrat la seva opinió anava en aquest sentit, era un criteri, és evident, però hem volgut esperar a tenir més elements que no pas un criteri perquè en dret no tot és blanc o negre, tot és interpretatiu i en el cas que hem tingut ja elements que venen, en aquest cas de la Justícia, que ens assenten i ens marquen cap aquesta direcció, per això la reunió que vam fer amb els representants dels allotjaments turístics vam apuntar que potser ja teníem la solució però no per mèrit del Govern, és que no ens hem volgut atribuir mai aquest mèrit, sinó que ens permetien potser malgrat tenir la primera interpretació, tenir ara un altre element que ens ajudava a què prevalgués aquest criteri o aquest element per sobre fins i tot del propi criteri jurídic.

En definitiva jo crec que l'important d'aquesta llei i pel que fa als allotjaments turístics és que tant el fet de què es puguin acollir a aquest descompte, com aquesta possibilitat de no estar obligats a realitzar el canvi d'ús, està molt ben acollida pel sector i ajudarà a aquest sector a continuar afrontant, com a mínim durant aquest mes, la crisi econòmica que no només ells sinó altres sectors estan afrontant.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Altres intervencions per part dels grups...

Sr. Joan Carles Camp, pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Gràcies Sr. ministre per les explicacions.

Intentaré aportar algunes reflexions de més o algunes idees de més.

Vostè m'ha preguntat si s'ha de retornar aquesta bossa de diners... Sí, evidentment, si ens deixen uns diners nosaltres els hem de retornar. Com es tornaran? Doncs miri, si és a través de l'Acord de cooperació igual que els altres estats. Si aquests estats gaudeixen d'una quita, potser nosaltres també. Avui, pel moment, si nosaltres demanem una bossa de diners a les entitats financeres de casa nostra o a les de fora, segurament els hi haurem de tornar a tots. Potser a

través de l'Acord de cooperació es podrien tornar aquests diners a quaranta, a cinquanta anys, o a cent anys... No ho sé. No ho hem explorat. Per tant, no ho sabem.

Vostè Sr. ministre, a la memòria econòmica de la llei que ens porta avui, ho ha reconegut, aquesta llei per l'Estat té cost zero. Vostès han passat tot el cost, doncs, els empresaris, els propietaris i al final gran part d'aquest teixit que després ens ha d'ajudar a sortir endavant, doncs, és probable que no els hi quedin recursos o que no els hi quedi molla financera.

Per tant, aquesta càrrega que vostès estan passant al privat, això es diu "intervencionisme", intervencionisme de l'Estat en les polítiques privades. Això... Miri, és una mica d'aquelles polítiques marxistes, per dir-ho d'alguna manera.

...Oh, és clar! No riguin, no. És així.

A veure, nosaltres entenem que l'Estat ha d'intervenir per corresponsabilitat i ha d'intentar actuar perquè no hi hagin disfuncions per corregir els desajustos, posant els mitjans econòmics no distribuint la renda de forma arbitrària a uns sí i als altres no. Aquí és on està l'equilibri, el que deia el Sr. López, el que deia vostè Sr. ministre. On està l'equilibri? Doncs, per tant, al nostre entendre s'hauria d'actuar d'una altra manera.

Atropellament de lleis... Sí. Escolti, demani vostè a les empreses: quan temps destinen a administrar els seus projectes? I, quan temps destinen a l'economia productiva de la seva pròpia empresa? Estem carregant de paperassa a totes les empreses; estem carregant de burocràcia. Cada llei que fem despenen uns reglaments, de cada reglament hem de seguir la gent. Per tant, doncs, les empreses les estem carregant. Ja sabem que hem de complir tota una sèrie de normatives, però potser ara no toca. Potser fa massa temps que anem carregant. I anem en aquesta cursa imparable d'anar legislant i d'anar carregant de més reglaments.

Ho dic en aquest sentit. No ho dic en deixar en cap lloc, doncs, que no busquem una diversificació que no ens haguem de reinventar, perquè segurament d'aquesta crisi hi haurà sectors que quedaran molt tocats i que haurem de buscar altres fórmules per tenir ocupació i economia per aquests sectors.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Li recomanaria Sr. Gallardo que es llegís les intervencions amb motiu de l'esmena a la totalitat al pressupost que vam presentar els grups parlamentaris de l'oposició, que en bona part, almenys per la nostra part, van anar en relació a la previsió d'ingressos que el seu ministre de Finances va defensar. I no tenim la bola de vidre de res, ni sabem exactament el que passaria, però sí que ens va semblar que un 5% menys que a l'any 2019 era una previsió poc realista.

Menys quan sabíem que no arribarien turistes anglesos perquè ja s'havia anunciat que no hi hauria mobilitat aèria, que hi havia situacions complicades a França que s'estaven començant a consolidar, hi havia les primeres restriccions de mobilitat a Catalunya i, per tant... Home! Vostès van fer la previsió que van voler i aviat tindrem ocasió d'analitzar-ho, però es van equivocar bastant, es van equivocar molt i a demés, el seu ministre de Finances, doncs, ho va defensar amb tota l'energia que pensava que les previsions estaven molt ben fetes, eren realistes i que aquí hi hauria un hivern fantàstic i meravellós.

Quant al que deia la Sra. Martisella, jo no li explicaré ara les 73 reserves d'esmena que vam presentar en motiu de la llei òmnibus. Si vol també li recomano que torni a escoltar aquell Consell. Però nosaltres el que sempre hem denunciat respecte a aquest projecte de llei és que no hi ha hagut una veritable corresponsabilitat i un veritable equilibri.

Si recorden el que vam dir en aquell projecte de llei, nosaltres sempre parlàvem d'un triangle fonamental per sortir d'aquesta crisi o d'aquestes dificultats. En aquell moment primer era el suport als empresaris i les prestacions als autònoms. L'altra una qüestió que vostès han menystingut notablement i que té un greu perjudici per les empreses com és la moratòria bancària i les carències bancàries. I després hi havia la qüestió dels lloguers.

Per tant, vostès intenten insistir en el tema de l'equilibri i de la corresponsabilitat, quan realment aquí no hi ha hagut equilibri ni corresponsabilitat.

I després vull fer unes paraules de suport als empresaris d'aquest país i als autònoms d'aquest país. Davant d'alguns discursos que sembla que vostès diuen que no se'ls pot ajudar més o que això és el que hi ha o fins aquí es pot arribar. Nosaltres pensem que cal donar tot el suport als empresaris d'aquest país per mantenir els llocs de treball i, sobretot, i encara una mica més, als petits negocis i als autònoms. Si les dificultats s'agreugen com s'han agreujat aquest hivern, no és ara un moment per treure les tises i fer discursos com els que vostès estan fent que sembla

que fins aquí s'han acabat els diners i que ara no hi haurà més capacitat d'ajuda a les empreses. Unes empreses que han fet uns esforços enormes el darrer any per mantenir els llocs de treball i que han anat veient com alguns dels anuncis o algunes de les previsions que feia el Govern, malauradament no es complien i, fins i tot, els induïen a alguns errors.

I quant al retorn o a la previsió de futur, doncs, esperem que el seu ministre de Finances, tot i que les previsions econòmiques fins ara no han estat el seu fort, com es va comprometre a la darrera llei òmnibus, ens presenti un nou debat de marc pressupostari, i en aquell moment tindrem ocasió d'observar com pensa el Govern finalitzar aquesta legislatura. S'hi va comprometre i a demés la urgència i l'error de les seves previsions obligaran a fer-ho més aviat del que segurament tocava.

Gràcies.

La Sra. sòndica general:

Gràcies Sr. López.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sra. Martisella.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sra. sòndica.

Només contestaré breument al Sr. López.

És que no és el mateix, evidentment que recordo les 73 esmenes, però jo era la Llei 5/2020 amb una situació de confinament total i una situació d'incertesa on no sabíem on anàvem.

No tergiversi les coses. Allò era fa un any, ara la situació, evidentment, no ha millorat molt, però hem de pal·liar i d'altres mesures.

Vostè aquí ha volgut fer un discurs i ha volgut deixar palès, suposo de manera volguda, que el Partit Socialdemòcrata té el seu ple suport als empresaris. Evidentment, els grups de la majoria tots també i el Govern. I continuarem mantenint els llocs de treball. Li recordo que per mantenir els llocs de treball es va crear a la Llei 5/2020 la figura dels ERTOS i que aquesta figura aquesta llei que fem no toquem aquesta figura i es continuarà ajudant.

Totes les mesures es mantenen. Aquesta llei que estem avui debatent té tres articles. Per tant, no tergiversi. L'únic que es modifica és la reducció de la renda dels locals per a negoci, s'afegeix un nou article, reducció de la renda dels habitatges d'ús turístic, i s'afegeix la disposició final primera que modifica la llei general de l'allotjament turístic a petició del sector.

Per tant, aquí estem al costat dels empresaris, també evidentment, i del sector comercial, i de tots els sectors i de tota la població, perquè això és el que hem

de fer, per molt que li pesi són els equilibris que hem de trobar Sr. López. I trobarem. Govern ja té fons de finançament i ajudarem amb tot el que calgui.

Però tampoc no digui que no hem donat tot el suport.

Gràcies Sra. sòndica.

La Sra. sòndica general:

Gràcies Sra. Martisella.

Sr. Gallardo desitja intervenir...

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sra. sòndica.

Anem acabant, crec, almenys per part meua.

El Sr. Camp ens proposa accedir a uns ajuts condicionats a un acord d'associació que no tenim ni tancat ni negociat. I per tant... o si no parla vostè de l'acord de cooperació del 2005 que creu vostè que és l'eina que ens ha de permetre discutir ara amb la Unió Europea aquesta bossa de diners per donar una resposta immediata a les necessitats del teixit productiu.

I ja li he dit al principi, el Govern no ho ha descartat i el Govern ha fet gestions prop del banc d'inversions del Consell d'Europa, ha fet gestions per entrar i accelerar l'entrada al Fons Monetari Internacional. I farem totes les gestions que calguin. Però la resposta no és com vostè crec que entendreà ni ràpida ni fàcil.

I no ens podem quedar de braços creuats. Alguna cosa hem de proposar. I per això crec, evidentment, és molt legítim pensar que potser no és suficient, doncs, el Govern ha posat en marxa el que ha posat, i que crec, modestament ho dic, que crec que no és poc: 50.000 prestacions a assalariats, 10.000 prestacions a treballadors per compte propi, 45 milions destinats als ERTOS, 670.000 euros a ajudes directes als lloguers i dos programes de crèdits tous. Uns ERTOS, que dit sigui de pas, són més generosos dels que fan altres estats veïns. Uns ERTOS que costen menys a l'assalariat i que han servit per protegir llocs de treball que al final era el principal objectiu.

És clar vostè deia, és que vostè diu a la memòria econòmica que el que proposen avui té un cost zero a l'Estat. És que ja ho ha dit, és que és així. Perquè són mesures que no depenen de l'Estat. Per això els hi deia que amb el tema dels allotjaments turístics no era una voluntat de no voler ajudar al sector, perquè era un cost que no pesa sobre l'Estat.

I per això, Sr. López, vostè no pot parlar de què no hi ha corresponsabilitat. És clar que hi ha corresponsabilitat, del Govern, dels propietaris, de les empreses, dels assalariats, de tothom. Hi ha hagut i continua havent-hi aquesta corresponsabilitat. I sort

n'hi ha hagut d'això. I això no és un mèrit del Govern, és un mèrit de la Cambra, és un mèrit dels sectors, dels treballadors. I que crec que ens n'ha d'alegrar perquè en molts casos, i si vostès parlen amb empresaris d'altres estats, doncs, molts voldrien tenir el model que s'ha fet aquí. I molts voldrien accedir als ajuts amb la immediatesa que s'estan donant aquí. I dic que sempre és millorable, i dic que des del propi ministeri, el Ministeri d'Economia, doncs, encara hem de donar una resposta més àgil! En soc conscient. Però no tot és tan catastrofista, ni tot sempre és tan negatiu.

Vostè Sr. Camp parla que estem fent un model intervencionista marxista, però a l'hora diu que ja he d'estar d'acord en fer un intervencionisme responsable.

I ara he d'estar d'acord en fer un intervencionisme responsable. Llavors, on ens situa a nosaltres? Jo crec que nosaltres estem justament al mig. Ni estem dins d'aquest model marxista, intervencionista que potser voldria, -no es preocupi els hi paguem tot-, ja en parlarem de com ho retornarem i de si això té una repercussió sobre la fiscalitat i la pressió fiscal i el model que tenim ara -però ara això no ho expliquem... Ara preocupem-nos de donar tot l'ajut del món, i si augmentem el sostre d'endeutament que ens hem fixat, no passa res, perquè després ja pujarem els impostos de tal manera que això tard o d'hora s'haurà de tornar-... aquest no és el nostre model. Per tant, jo crec que no estem aquí.

I tampoc és cert que nosaltres hem traslladat tot el cost, Sr. Camp, als empresaris com ha dit vostè. No és cert pel que li he dit! Aquest model que hem fet d'ERTO, que l'empresa sí que paga el 25% del salari però és que l'Estat paga el 75%. I crec que ha estat un model que ha permès a les empreses a rebaixar o fer front a un dels principals costos fixes que tenen les empreses, en aquest cas els salaris, i alhora ha servit per protegir llocs de treball.

Per tant, jo crec que entre el model de la primera fila de la bancada i l'últim que són vostès, nosaltres estem al centre que és el més ponderat, el més equitatiu i el que ens permet gestionar, -als meus ulls evidentment, i al meu criteri- amb més garanties els recursos que tenim i de manera més sostinguda. Per tant, hi ha hagut i hi ha corresponsabilitat.

I, per acabar, vostè Sr. López fa molts discursos de suport a l'empresariat, però vostè no ha votat cap de les lleis òmnibus que són les que realment han servit a l'empresariat d'aquest país per superar i afrontar aquesta crisi.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

Altres intervencions...

Sr. Camp, pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica.

Gràcies Sr. ministre.

És només per aclarir.

Miri, jo no he parlat mai de l'Acord d'associació, he parlat de l'Acord de cooperació i, com vostè sap, es va firmar al 2004 o al 2005 -no em faci recordar exactament la data-, però vostès estan governant des del 2012 i no l'han desenvolupat. I aquest darrer any, des del minut u, nosaltres els hi vam apuntar de desenvolupar l'Acord de cooperació que sí que ho preveu per temes sanitaris, i en un any no s'ha desenvolupat res de l'Acord de cooperació. Doncs, permeti'm que si potser no han tingut massa temps, però com a mínim han tingut un any i els nou anys abans, suposo, amb aquest apropament a la Unió Europea, també s'ho haguessin pogut mirar perquè era un dels elements que teníem signats i sobre la taula.

Miri, jo li he dit -si no m'he equivocat i per aclarir- que la corresponsabilitat és deixar actuar al mercat i el Govern ha de corregir els desajustos posant els mitjans econòmics, no distribuint la renda de forma arbitrària... I li he dit això. Ni més, ni menys!

I ja per acabar, és cert, vostès són els govern dels millors, demostrí-ho! Vagin més ràpid! Agilitzin! Nosaltres els aplaudirem, nosaltres volem sortir d'aquest atzucac, volem veure la diversificació econòmica, i aquí, els recolzarem. Però, no ens carreguin de burocràcia... al teixit empresarial i als consellers.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Alguna altra intervenció...

Anem acabant, Sr. Gallardo...

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sra. síndica.

És per no ser descortès amb el Sr. Camp.

Jo, la meua resposta li deia i, s'hi referia a l'Acord d'associació, perquè si és realment l'Acord de cooperació, que és del 2005, crec que no hi ha cap disposició que permeti accedir a finançament.

L'Acord de cooperació que es va fer al 2005 és un Acord de cooperació per a molts àmbits: àmbit educatiu, àmbit mediambiental, àmbit cultural. I ho recordo perquè en aquella època doncs vaig tenir l'honor d'estar com a secretari d'Estat del Govern i fer alguna reunió a Brussel·les acompanyant al ministre i als diferents directors per parlar de les possibilitats de participar en els programes INTERREG en l'àmbit, insisteixo, cultural, educatiu, però no per accedir a finançament. I, per això li deia si es referia a aquest acord, cosa que jo no acabo de veure clar, o si es referia a l'Acord d'associació que és el que ara estem negociant.

En qualsevol cas, cap dels dos -i ja li dic, l'Acord de cooperació no recordo i no em consta que hi hagi una disposició que permeti tenir accés a aquest finançament tot i que el Govern l'ha demanat, tot i que no prevegi aquesta clàusula del Govern, ho ha demanat- però, és que ja li he dit, és que això no és resposta ràpida i el que no podem fer és quedar-nos amb la resposta davant del teixit productiu de nosaltres. Ja hem demanat una borsa de diners a Europa a través, i amb l'ajuda i el recolzament dels coprínceps, i quan ens donin aquesta bossa ajudarem... No pot ser!

Nosaltres hem fet això, i ja li he dit que ho hem fet, però alhora hem hagut de donar una resposta ràpida davant de la urgència i la necessitat que ens va sobrevenir a tots ara just fa un any.

Per tant, una cosa no treu l'altra, es pot fer el que diuen vostès que ja ho hem fet, però entretemps doncs hem de donar alguna solució.

Després em diu, finalment que volen sortir ràpid de l'atzucac, volen agilitat, volen diversificació però, alhora, em diu que no cal que entrem tantes lleis perquè ens hem de centrar en aspectes sanitaris. Per això li explicava en la meua resposta que no, que hem de fer les dues coses, és que hem d'entrar lleis com la llei per reconèixer les certificacions al *blockchain*, hem d'entrar lleis com la del e-esports, hem d'entrar totes les lleis que puguem, la dels actius virtuals... etc., lleis que pensem... pensem... potser erròniament, que ens poden ajudar en aquest pas cap a la diversificació i, alhora, gestionar la crisi sanitària.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

Anem acabant Sr. Camp.

Sr. Camp, pel Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies.

I ja anar acabant.

Miri, li estic parlant de l'Acord de cooperació i vostè ho sap ben bé i ho vam demanar els vint-i-vuit consellers presents en aquesta Cambra i, si mal no recordo, ho vam fer en el debat d'investidura o en un debat d'Orientació política, ho busquen i ho trobaran. I si mal no recordo l'Acord de cooperació parla de la sanitat, i si la sanitat ens provoca una crisi econòmica doncs, miri, amb d'altres coses es busquen altres articulats per poder-hi accedir. Hi ha d'haver-hi la voluntat de fer-ho, i un s'ho ha de creure. Si un no es creu el que es ven, no ho vendrà mai! I això és el primer que hem de fer, ens ho hem de creure. Hem d'anar a fora amb els deures fets i amb una sola veu, amb un mandat del Consell General. I hem de fer-ho, i podem fer-ho!

Miri, vostè torna a parlar de l'atropellament. Li parlaré de l'atropellament. Escolti! En temps difícils i importants hem de destinar els recursos a allò que és necessari, hem de treure al gra de la palla, i ara toca diversificació a part de la pandèmia, a part de la sanitat i l'economia. I és aquí! No hem de fer altres històries o altres lleis que ens carregaran de burocràcia i de paperassa, em refereixo a això. No és que vulgui treballar menys... No. Al contrari, vull treballar més... Que ho sàpiguen! Vull que el meu país se'n surti, i vostès també. Tots ho desitgem, no? Doncs, és això.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Camp.

Sr. Gallardo, desitja intervenir...

Entenc que sí.

Sr. Gallardo, crec que no té el micro...

El Sr. Jordi Gallardo:

Perdó.

L'Acord de cooperació ens el creiem, miri si ens el creiem que va ser un Govern Liberal qui el va proposar, qui el va signar, qui el va ratificar, com ens creiem també l'acostament a la Unió Europea. Nosaltres sí! I sempre hem defensat que és una via que ens ha de servir, justament, per situacions com aquestes. Pregunta si ens ho creiem tots, o només ens creiem això quan estem en un moment de dificultat com és el d'ara. Aquesta és la principal resposta.

Ens creiem l'acostament en moments de dificultat només quan li veiem les orelles al llop? O ens ho creiem de veritat quan toca ser europeista? Nosaltres

ens ho creïem, ens ho creiem i ens ho continuarem creient però, entretemps, continuarem treballant per donar respostes perquè el país ho necessita.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

Sr. Camp, per una darrera intervenció del Grup Parlamentari Terceravia + Unió Laurediana + Independents.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sra. síndica. Gràcies Sr. ministre.

M'agradaria que em fes cinc cèntims des que es va signar l'Acord de cooperació, quina ha estat l'evolució des del 2005 fins a la data actual.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Entenc que ara no podrà respondre-li Sr. Camp...

Sr. Gallardo, si vol dir el que pensa de la proposta...

El Sr. Jordi Gallardo:

No, que crec que és un tema prou interessant, però que avui en el marc del debat que tenim, doncs primer, no li donaré el grau de satisfacció a la resposta de tota la feina que s'ha fet, segurament molta, moltíssima. Jo li he parlat d'aquell moment, i del que jo recordo que personalment vaig viure, de les possibilitats d'exploració de l'acord de cooperació en aquell moment, en els àmbits que preveu l'acord de cooperació. Segurament des del Ministeri d'Afers Exteriors, a la Comissió d'Exteriors o en una compareixença que vostès creguin oportú a través d'una pregunta parlamentària, si ho creuen oportú, crec que el Govern podrà donar millor resposta amb més detalls i més satisfactòria.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies Sr. Gallardo.

Vistes les intervencions i en aplicació dels articles 74 i 113.2 del Reglament, procedirem a la votació a mà alçada.

Vots a favor...

Vots en contra...

Abstencions...

Sra. secretària si vol procedir a comunicar-nos el resultat, si us plau.

La Sra. Sílvia Ferrer:

Gràcies Sra. síndica.

18 vots a favor, 0 en contra i 6 abstencions.

Gràcies Sra. síndica.

La Sra. síndica general:

Moltes gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovat el projecte de llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Bona tarda.

(Són les 17.44h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877